નયરંગે ઈશ્ક

યાને

બાહારે ગુલશન.

ગજલ.

ગમે દુરીસે જી જલતા હે, અશ્ક આંખોસે જારી હે,
કહીઓ લેલાસે જા પીઆરે, શુબો રૂખસત હમારી હે.
અરે પપૈયાં કલસ રે તું આધી રેનન કુકે,
હોલે હોલે શીલગત હે સોં તેં કીઉ ડારી ફુકે.
અવાજને જાલમ અજબ આફત ગુજારી હે—ગમે
સાજન ઓ દીન કોનશે જો સુખશે લાગી પ્રીત,
અબ દુખ દે નીઆરે ભયે સો કોન ગાઉંકી રીત.
એ બેમરૂવત સાજના કુગળી કોકે કેરદેગારી હે—ગમે
પીતમ તમ મત જાણ્યો કે તમ બીછરે મોએ ચેન,
હારી બનકી લાગડી સો સલગત હઉં દીન રેન,
ગયે દીનતો રેનકી રાતે રાતકુ અખતર શુમારી હે—ગમે
બીરહા તનસે કોં લગી જલો જાત સબ ઠાટ,
નારી દેખત ઠંગ ભઈ સો પરો કુંકાલા હાત.
તે ગમશે જીગરતો જલ ચુકા અબ તનકી બારી હે—ગમે
જેસમ સુક પાંજર ભયો માશા રહેંઓ ના માસ,
રગત રતી ભર ન રહેંઓ લજાવન સાસ.
જલ તું લે ખંજર કે મુજપે જીરત ભારી હે—ગમે
એકતો નેના ગેહભરે દુજે અનજન સાર,
અરે બાજરી દેત હે મતવારન હથીઆર.
નાચાહે યાર જાદુ હે યાર બુંદીકી કટારી હે—ગમે
કાગા નેના નીકાલ દઉં જો પીકે દુખ લે જાય,
આગે દરસ બતાયકે પીછે લીજો ખાય.
જમાલે યારસે કબ આશકાકું આંખ પેઆરી હે—ગમે
જાઓ તબીબ ઘર આપને તું કીઉં જાનદા શાર,
આશક ચંગે કીંગે કીએ બીન દેખાવન દીદાર.
હમારે દરદકે દારૂસે ઓ અફલાતુંબી હારી હે—ગમે
તાલ શુક પરપત ભરી હંસા કુગુનાં જાય,
બાંધી મછલી પ્રીતકી કંકર ચુનચુન ખાય
સમનનાકુ પેઆરે ઓહ મસ્ત ઊલફત તુમારી હે—ગમે

ગજલ—ઝફર.

અશકે ગુલગુંસે મેરે જામે તનકા દામન,
પુર ગુલ ઇસ તહરાંસે હે જેસે ચમનકા દામન—અશકે
જબ સબાહ લે ગઈ ઉસ તુરરહે મુશકીંકી શમીમ,
ભર ગયા મુશકસ સેહરાએ ખુતનકા દામન—અશકે
કીઆ અરકહી કીસી મહવશકે જબીંસે પુછા,
હુએ શેતારૂંસે જો પુર ચરખે કોહનકા દામન—અશકે
ગમે પરવાનેમે રો રો સહર તક આખેર;
ભર દીઆ શમાને ઇશકોંસે લગનકા દામન—અશકે
કીસ સીતમદીદેકી આંખોસે હુએ પુછે આસું,
ખુંસે રંગી હુએ જો ઉસ ગુનચે દહનકા દામન—અશકે
આજ વોહ કર લે સીતમ મુજપે મગર હશરકે દીન,
હાત મેરા હે ઓર ઉસ અહદ શકનકા દામન—અશકે
પારહાએ જીગરે દીલકી બદોલત હમને,
ભર દીઆ લાલે અકીકોંસે યમનકા દામન—અશકે
ખુન ઇસી સએદ મોહબત ન છુએ હરગીજ,
લાખ ધોએ કોઇ ઉસ સુએદ ફ્કનકા દામન—અશકે
અએ ઝફર ગહવરે ખુશ આબે માયનીસે કભી,
હો ન ખાલી મેરે દરીઆસે સખુનકા દામન—અશકે

ગજલ—ઝફર

કીથી કેઆ મુજસે મેરે યાર શરત,
કુછભી હે યાદ સેતમગાર શરત—કીથી
દીનો ઇમાનો દીલોજાં લે કર,
દુનીઆ ઓસાબી હે એકબાર શરત—કીથી
શમાકી તહરાં રાહે ઉલફતમે
સીર કટાનાભી હે સો બાર શરત—કીથી
દર પરે ઉસકે ન ફેગાં કર ઇતની,
હુએ અદબભી દીલે બીમાર શરત—કીથી
ચુપકા ન રહે મુરગે ચમન દામમે,
કુછ ભી ન કુછ હે તુજે ગોફતાર શરત—કીથી
રાંજે નેહાં ગીરીએસે ખુલ જાએગા,
હોવેગા રૂસવા સીરે બાજાર શરત—કીથી
જીતને હુએ એકોલ ઝફર આજ ઇહાં,
ઉનસે કરે અબ તેરી પેજાર શરત—કીથી

ગજલ-ઝફર.

ઉસ કુચેસેં જબ આશક રોતા હુવા આતા હએ,
દરીઆ હએ કે આંખોસેં ઉમડા હુવા આતા હએ-ઉસ
આતા હએ જવાબમે ખત કાસીદ મગર અબ દેખે,
કેઆ પેશ નસીબોંકા લીખા હુવા આતા હએ-ઉસ
ઉસ જુલફકે કુચેસે બોરોકા જો હવાકા સર,
આવા હએ તો ખુશબુસે મહકા હુવા આતા હએ-ઉસ
આંખોમે હએ દમ ઉસકું હમ દેખ તો લે એકદમ,
ઉસ દમ વોહ મસીહા દમ અછા હુવા આતા હએ-ઉસ
ઉસ જુલફે પરશાંકા જબ બાંધતા હું મજમુન,
જો લબઝકે આતા હએ ઉલઝા હુવા આતા હએ-ઉસ
દીલમે તો કશીદા હએ મુજસે સનમ સરકશ,
ખેંચ કર કશશે દીલસેં વોહ કેઆ જુવા આતા હએ-ઉસ
મુહ આપના છુપા લેતે હએ શરમસે સબ ગુનચે,
ગુલશનમેં ઝફર જબ વોહ હંસતા હુવા આતા હએ-ઉસ

ગજલ ઝફર.

આયા નહી વોહ જો સનમ ચાર રોજસે,
મઝતર હએ દીલ ખુદાકી કસમ ચાર રોજસે-આયા નહી
અએ મેહજબીં ઇહ તેરી જુદાઇકી એક રાત,
હમકુ નહીં હએ હશલેકે કમ ચાર રોજસે-આયા નહી
ફુરસત નહી હઇ ઇતની કે જાએં વાંહ તલક,
કરતે હએં રોજ કસદ ઇહ હમ ચાર રોજસે-આયા નહી
અપને મરીઝે હેજરકી તું જલદ લે ખબર,
ઇનકા હુઆ હે આબોંમે દમ ચાર રોજસે-આયા નહી
જીસકે બગેર એક ઘડીબી ન હો કરાર
વોહ યુ જુદા હુવા હે સીતમ ચાર રોજસે-આયા નહી
હએ ચાર દીનકી ચાંદની કેઆ ઉસકા એતબાર,
કરતા હએ તું જા લુતફો કરમ ચાર રોજસે—આયા નહી
બરગશતગી નસીબકી અપની હએ અએ ઝફર.
દેખે નહિ જો ઉનકે કદમ ચાર રોજસે-આયા નહી

ગઝલ-આરજુ.

કીસી દોસતકે આંખકા હે ઇસારા,
સબબ જીસકે દેલ હે પરેશાંન હમારા—કીસી
ઝજરકુ જો જા કર મેં ગુલશનમે દેખે,
તો ઇસ ગુલ સરીખા ન કોઇ ગુલ હજારા—કીસી

ગુજર ગઇ હે સબ રૈન તેરી ફીકરમે,
નમુનદાર હુવે ફજરકા શીતારા—કીસી
જો કુચેમે તેરભી હમકુ ગુજર નહી,
તેરે હુશનકા જો કરે હમ નીજારા—કીસી
જો એકબાર દેખે ભરા નઇ મેરે દેલ,
જપક તેરી દેખના હે હમકુ દો બારા—કીસી
તુ આ ચાંદ ઘરમે તેરી ચાંદનીસે,
નીકલ જાવે મેરે મહેલકા અંધારા—કીસી
જુદાઇસે તેરે મુજે કુછ ના ભાવે,
ઓછલતા હે આંખુસે લોહુકા ફુવારા—કીસી
અબ મીલનેકી તેરે હમે આરજુ હે,
કે ખાતર તેરે રંગ મહેલ હે સમારા—કીસી

ગજલ—ઉમેદ.

હજાર શોકર કે ખત સુબેહ યારકા પોહોંચા,
ઉસ હાતે દર મદારકા પોહોંચા—હજાર
દેલ શીકસતેકુ પેગામ યારકા પોહોંચા
ગુલ ફેશોરદેકુ મુજદહ બહારકા પોહોંચા—હજાર
ઉગે એફીન હે વહાંસે હજાર લાલેગુલ,
કદમ જહાંપે મેરે ગુલોજારકા પોહોંચા હજાર
તુમ ઉસકુ રંગેહેના ખાશ મત શુમાર કરો,
હે કતલે આમસે રંગીન નેગારકા પોહોંચા—હજાર
હમારે દેખકર ઉસ મુરગે દેલકુ અએ સયાદ,
ખેઆલ કીઆ તેરે જીમે શેકારકા પોહોંચા—હજાર
જહાંકું મસત કીઆ એક નેગાહસે તેરે,
ઇવરભી દેખકે આલમ ખુમારકા પોહોંચા—હજાર
ઉમેદ અપની તબીયત તો બાગબાગ હુવે,
પએઆમ જબકે બુતે ગુલઓજારકા પોહોંચા—હજાર

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝર આતા નહી વાયે કીસમત કાગ બનજાતા નહી,
આપકી ફુરકતમેં ઇસ લાચારકો યા રસુલ અલ્લાહ ચેન આતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નબી આઉં મદીને કીસ તરેહ, સાથ અપને કોઇ લેજાતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હએ શેફતાવોકભીસુંએબુતાં જાતા નહી.
આશીકે અહમદ હું મંએ અએ શેખજી આપકા કહેના મુજે ભાતા નહી
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરબ બખ્ત અયે અલી બદલજાતા નહી.

ગજલ-સોદા.

ગુલ ફેંકે હે આલમકી તરફ ઓર સમરભી.
એ ખાને બરંદાજ ચમન કુછ તો ઈધરભી—ગુલ
કેઆ જેદ હે વેહાં જાને મેં સાત વો ન કરતા.
કાફી હે તસલીકુ મેરે એક નજરભી—ગુલ
એ અબર કશમ હે તુજે રોનેકે હમારે,
ટપકા હે કભી ચશમસે તુજે ગલતે જીગરભી—ગુલ
એ નાલે સદ અફસોસ જવાં મરનેપે તેરે,
પાયા ન તુનક દેખનેમે રૂએ અસરભી—ગુલ
કેસ હસતીએ મોહુંમપે નાજાં હે તું એ યાર,
કુછ અપને શબોરોજકી હે તુજકુ ખબરભી—ગુલ
તનહા તેરે માહમતમે શાંમ શીહાપોશ,
રેહતા હે સદા ચાક ગીરેબાન સેહદભી—ગુલ
સોદા તેરી ફરીઆદસેં આંખોમેં કટી રાત,
આઈ હે સેહર હોનેકુ ટુક તો કહી મરભી—ગુલ

ગજલ-ઝફર.

બરખે પરીસે શીકલ મેરે દલરૂબાકી હે,
જો દેખતા સો કેહતા હે ખુદરત ખુદાકી હે—બરખે
બદલા હવા નરગ સીઆઈ ગતાકી હે,
લા સાકીઆ શરાબ એ રેહમત ખુદાકી હે—બરખે
પીતે નહીં શરાબ કભી બેવજુદ કોએ,
ગાલીફમે મેરે રૂહ ઉસી પારસાકી હે—બરખે
જફર રોજે આશકમે રેહતા ઉઠેગાયું,
લુટા મુજે પરીઓને દુહત અલલાકી હે—બરખે

ગજલ-ગરીબ.

ભુલતી દેલસે નહી યાદ જાની તેરી,
શકલ બતલાવે ખુદા યુશફે સાની તેરી—ભુલતી
ગેરોકી બાતશે હોતા હે નહીં દીલકું કરાર,
હમકું તો યાદ પડી લીરીં જબાંની તેરી—ભુલતી
લોક તો પુંજતે હે આને બુતોકું હરદમ,
અબ તો હમકુભી પરી શકલ બીનાની તેરી—ભુલતી
એ જુદા ! જો જહાં બીચ ન હોતી પેદા,
એ ખુદા ખાલી ન રેહેતી એ ખુદાઇ તેરી—ભુલતી
એ મહમદ તેરા દર છોર કહાં જાએ ગરીબ,
પાદશાહીસે એ બેહતર હે ગદાઈ તેરી—ભુલતી

ગજલ-મોહીનુદીન.

ચાહે જફાઓ જોર કરે યા બખા કરે,
રાજી હે હમ ઉસીમે જો કુછ દેલરૂબા કરે—ચાહે
દેલસા રફીક જીસકા જુદા હો ગયા હો યાર,
વો અપની બેકસીપે ન રોવે તો કેઆ કરે—ચાહે
જીસને હમારે યારકુ હમસે જુદા કીઆ,
વોભી મોરાદ અપની ન પાવે ખુદા કરે—ચાહે
કેહતા મોહીનુદીન હે તુમહે મેરે દોસતાં,
આસા સબોંકી મુસકેલે મુસકેલકુશા કરે—ચાહે

ગજલ.

એ રંગીલા મેરે દરદકા દીવાન બનેગા,
આલમ ગોયા રશકે ફીસ્તાન બનેગા.
હર બેતમે તારીફ આતીહે રૂહ આંખોકી,
એ શેહેર મેરે મજનુસે હેરાંન બનેગા.
માલુમ હુવા શોખી અંખીઓસે મેરે તહીં,
ઓય રોજ દેખો કે તોફાંન બનેગા.
એ જુલફે સનમ સોખસે દાલી હે ગલેમે,
એ નકશી પંઝએ તીર મીરજાન બનેગા.

ગજલ સોદા.

ગર તુજમે હે વફા તો જફાકાર કોન હે,
દેલદાર તું હુવો તો દેલઆજાર કોન હે.
નાલાહું મુદતોસે તેરે સાહેકે નીચે,
પુછા નહી ઈહ હનું પસે દીવાર કોન હે.
હર સબ શરાબખાર હરેક દીન સીહા મસતા,
આસુફતે જુલફ લતપતી દસતાર કોન હે.
સોદાકુ જોરમે ઇશકસે કરતે હે આજ કતલ,
પેછાનતા હે યહ ગુનેહગાર કોન હે.

ગજલ-હુસેની.

શરમીંનદે કમર હે તેરી તસવીરકે આગે,
સમખુલ હે ખીજલ જુલફકી જનજીરકે આગ,
આશકકા તો કુછ બસ નહીં માશુકકે આગે,
રાંજેકા તો કુછ બસ ન ચલા હીરકે આગે,
બેલવાકે હમે તેગે નીઘેસે હે કીઆ કતલ,
જાનાહીં ન થા કાફરે બેપીરકે આગે,
ઇસ દરદકી દારૂ નહીં બીન સબર હુસેની
તદબીર તો ચલતી નહીં તકદીરકે આગે,

ગજલ—તોરાબ.

જોહી ગેરસે વોહ હંસા ખેલખેલા,
બ્યારશકસે દેલ મેરા તલમલા
નજર ભરકે કોસુ ઉસકા દેખે જમાલ,
જીસે દેખ આંખે ગઈ જલમલા.
ઘુ ઝાહેદ ન જાના કભુ ઉસ તરફ,
કે વોહ મોગબચ્ચા હુએ નપટ ચલબલા.
મબાદા કહીં દેખકર ઉસકા હોસન,
તેરે એશકકા ભી ઉઠે ગુલગુલા.
દેવાના હો જો તુજસે ઉલજે તોરાબ,
કે તેરા ઝબરદસ્ત હુએ સેલસેલા,

ગજલ-કનવર.

આતશે દેલકા જો આંખોંસે શરારા ચમકા,
લોક સમજે કે ફલકપરસે સેતારા ચમકા.
દરદે ફોરકતમેં જો શબ દેલકુ હોઇ બેતાબી,
રાત રોનોમેં કટી, સુબહકા તારા ચમકા..
ચેહેરા અઝબસકે ભભુકાસા નજર આતા હુએ,
ઇનદીનું નામે ખોદા રંગ તુમારા ચમકા.
સહનખાનેમેં જા દેલદાર હુવા ખુશરફતાર,
આસમાન નુરસે ઇસ માહકે સારા ચમકા.
ઝરદરૂ એશકકી દોલતસે હુએ હમ હમદમ,
ઝા અફરોન ઝાર યહ તોરફા હે હમારા ચમકા.
બરક ચમકે હે હવા આશકે બેદેલકુ સમજ,
ચકકે અંદરસે જો અનચલકા કીનારા ચમકા,
દેલમે આતશ જો કનવર ગમસે તું ભરકાતા હુએ,
ખુબ ચમકી નહી ફીર ઉસકુ દોબારા ચમકા,

ગઝલ વલી.

બે વફાઇ નકર ખુદાસુ દર, જગ હસાઇ નકર ખુદાસુદર.
હુવે જુદાઇમે ઝીંદગી મુશ્કલ, આ જુદાઇ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઇ દરકાર હવે, આશનાઇ નકર ખુદાસુદર.
આરસી દેખકર ન હો મગરૂર, ખુદ નુમાઇ નકર ખુદાસુર.
અયે વલી ગઅેર આસ્તાને યાર, જુબ્બે સાઇ નકર ખુદાસુદર,

શેઅર.

ઉડી વસ્માકી નહી તેરે રઝાઇ સરપર,
માજરાં રાત વય તારો ભરી છાઇ સરપર.

ગજલ-તેરાબ.

ગુલભી લગતા હઐ ખાર આંખોમેં,
ફીઆ સમાયા હઐ યાર આંખોમેં.
મુંહ દેખાકર વોહ છુપ ગયા જબસે,
આંસુઓંકા હઐ તાર આંખોમેં.
તાકમેં ઉસકી કલસે મેરી નેગાહ,
ફીરતી હઐ બેકરાર આંખોમેં.
રાહ ઉસકી કહાં તલક દેખો,
ચહતી લઐ ઇનતેઝાર આંખોમેં.
જલવેગર હો શોખ પરદેનશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમેં.
જલવેગર હો વોહ શોખ પરદેશીન,
ફેર કહીં એક બાર આંખોમેં
વોહ તો રખના હઐ કતલ દેલકે લીએ,
સોરગા દુમબાલેદાર આંખોમેં.
કોણ ઉસસે લડાએ આંખ, તેરાબ,
જીસને બાંધી કટાર આંખોમેં.

રેખતો.

શાતં પરદેમે છુપે વુહાંશેખી લાવુ તુજે,
લાકે ફીર ચશમે કે પરદેમે છુપાઉ તુજે—શાત
ગરતુલ હોવે તું અપલાકપર હઐ માહે મુનીર.
મઐ દેખુ જુલવે તુમાં બાદ દેખાઉ તુજે—શાત
ગર શમન દરમે તું પોશીદા રહેગા હમશે,
દામે ઉલફતકી જગા જોલમે લાઉ તુજે-શાત
તુ ન ઇઉ જાન કે એ મુજશે જુદા હોવેગા,
મીશલે શાએ કે ચલુ શાત ચલાવે તુજે—શાત
બેકરારીશે શમાપર જો જલે પરવાનાં
તુજો પરવાનાં કરે શાન જલાઉ તુજેવશાત

ગજલ આશક.

જો શમશેર ી અમલ દેખતે હે,
શરે દુશમનોકું કલમ દેખતે હે.
તુંજે ગએરસે જપ બહમ દેખતે હે,
ન દેખે કોઈ જો કે હમ દેખતે હે.
જો ચાહે કે લીખે કુછ અહેવાલ દેલકા,
તો હાથોંકુ અપને કલમ દેખતે હે.
તું જલદીસે આ વરને મેરે મસીહા,
હોઈ દમમે રાહે અદમ દેખતે હે.
અલીમે મુતોફી શબો રોજ આસેફ,
તમાશા ખોદાઇકા હમ દેખતે હે.

ગઝલ ઇન્શા.

ઝીડકી સહી અદા સહી ચીને જબીં સહી,
યે સબ સહીપર એક નહીકી નહી સહી.
મરના મેરા જો ચાહતે। લગ જા ગલેસે હુક,
અબ કાહે હમ યે મેરા હમે વાપસી સહી.
શર નાઝનીન કહેનેસે માના બુરા હો કુચ,
મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
આગે બડે જો જાતે હો કયું કઓાન હયે યહાં,
જો બાતજો હમકો કહેની હયે તુમસે નહી સહી.
મન્ઝુર દોસ્તી જો તુમે હયે હરયેકસે,
અછા તો કયા મઝાયદો ઇન્શાસે ભી સહી.

શેઅર.

પાની ભરે હયે યારો યહાં કુરમઝી દોશાલા,
બંનીકી સેજ દીખાકર સકનીને માર દાલા.

ગજલ-અઝીજ.

હમ જબાંની શમએસે સુનતે હેં હેજરે યારમે,
ચાહીએ બુલબુલકે મરના ઇશકકે આજારમે.
હે અસર કીસકે નીઘાએ તરફરકે અંદાજકા,
બુરબુલે હેં દામમે ઓર આહ ગુલ બાઝારમે.
જો કેહે ખુંખારે ઉનકુ રજ દુનીઆમેં નહી,
છેદ હે મોજુદ જબ દેખો લએ સુફારમે.
રાહે ખુનરેજીમેં વો કાતેલ જો રખાં હે કદમ,
ચલતે ચલતે પર ગએ છાલે તેરી તલવારમેં.
આફતાબે હશરજી મુજકુ બચા કર જાએગા,
સોનેવાલા હું કીસીકે શાહ અએ દીવારસે.
બેસ્તરે ગુલ હો મુબારક ઇઆર આઇ બહાર,
ખુબ ચલ કર લોટીએ અબ વારીએ પોરખારમે.
સાકીએ કવસર પીલાતા હે મહેં ખુમ અએ અઝીજ,
મસ્ત હું નાખસ મેં ઇશ્કે ગોલમદે મુખનારમેં.

ગજલ-રંગીન.

કહેતી હે જુલફ ઉસકી જંજીર હું તો મે હું,
અબરૂ કહે હે ઉસકી શમશીર હું તો મે હું.
એક ઉમર સેર ફીરાયા નાહક મોહવલસીકા,
આલ્લુંરકુ ફેર જો દેખા અકસીર હું તો મે હું.

દેખા આઇનેઇ અપને મુખરેકુ વો કહે હે,
ગર છુપરી તો મે હું તસવીર હું તો મે હું.
ઉન સએદ અફકનોકે હરએક શેકાર કબ હે,
તીરે કસંદકે કાબેલ નખચીર હું તો મે હું.
આંનીનદે ગુલખુલો ગુલ અરએક ખુશ હે રંગીન,
ગુલસનમે છસ જહાંકે દેલગીર હું તો મે હું.

રેખતો.

એકલી બાગમે મલી કયુ અએશીતો નથી,
ખાલી હર ફુલસે દાલી કયુ અએશીતો નથી—એકલી
કનંદ લપક જો મીઠાઇને દેખાએઆ હએ અસર,
સુંમે શારી તેરે ગાલી કયુ અએશીતો નથી—એકલી
ખએ હર જખમરી મહોરાબકી શુરત હએ આએઆ,
તેગ કાતીલકી હીલાલી કયુ અએશીતો નથી—એકલી
દેખકર આસકોકા નાખમે દંમ આતા હએ,
બાલીસે ઓમરમે બાલી કયુ અએશીતો નથી—એકલી
સુનતે હએ સાકીએ મએકશકા દીવાલા નીકલા,
બોતલી ઇસ બજમમે ખાલી કએ એશીતો નથી—એકલી
ઝીશ પરી જાતને શીશેમે ઉતોરા હએ પરી,
બાત તેરી એ નીરાલી કયુ અશીતો નથી—એકલી
ખુન કીસકા કીઆ તુને શીતમ એ જાત બલા,
આશોમાં મોપે છએ લાલી કયુ એશીતો નથી એકલી
ખુબ મુસાફુ દીઆ કાબે દુનીઆંન રૂરેબ,
ઓ ફશે ચાહાને વાલી કયુ અએશીતો નથી—એકલી

ગજલ—નુર.

મુયા જાતાહું તેરે હેજરકુ મારે, આ રે
મેરે જાની, મેરે દેલબર, મેરે પેઆરે, આ રે
આરા તો સરપે ચલા મેરે, વસેકાન મે તો
શોકમે તેરે દેહ જાણંગા આ રે, આરે
મુદતેં હો ચુકી ફીરતા હું વે અગીઆરેકે,
એક દીન રાતકુ મેહમાન હમારે આ રે.
યાદ કરતે વોહ તેરા ચાંદસા મુખરા બેમેહેર,
બેઠા ગીનતા હું ફલકકે યહ સેતારે આ રે.
નુર બેતાબ હએ અઝબસકે જુદાઇસે તેરે,
રશકે ખુરશેદ મેરે, માહકે પારે, આ રે.

રેખતો.

પરદેશી માહા રૂ દેખાએઆ ન કીજીએ.
જખમી જીગરશે ખુન ખાહા ન કીજીએ–પરદેશી
હમતો તેરે શીરાકશે મરતે હએ એ અજલ,
મરતેહોંપર તીર ચલાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી
ઉલફતમે તેરે હમને શહી આફતો બલા,
હાંને કજામે ખેંચકે લાએઆ ન કીજીએ–પરદેશી
એક દીનતો હમકુ શેર ગુલેશતાંનકી દેખા.
આગે એરમકી શેરકુ જાએઆ ન કીજીએ–પરદેશી
ખરકાંન કર તું બાગમે શોએઆ હએ ગુલબદન,
હોઠ દુવા દોશાલા હલાએઆ ન કીજીએ–પરદેશી
ઉશકે હમારે હો ગઈ દો બાતકી રમુજ,
હરએક કીશકે તઈં એ ભેદ સુનાએઆ ન કીજીએ–પરદેશી
અજમત દોશતોકી ગલીમે ન રખ કદમ,
એ દરદ દીલ કીશીકુ દેખાએઆ ન કીજીએ—પરદેશી

ગજલ દીવાને શાદીક.

દરદે દીલસે જો કોઇ મેરી ખબર રખના હએ,
દસ્તે હએરતકો લે સીનેકે ઉપર રખતા હએ.
ચેહ દીલે સોઝ મેરા સોખ્તા દીલ ગરચે સુને,
તા દમે સુબ્હો વોહી ચસ્મકો તર રખતા હએ.
મુબતીલા જએસા હું મએં વોહભી હોજાવે ફીલફૂઓર,
જો કોઇ કુચએ દીલબરમેં કદર રખતા હએ.
તીર ગમજેસે અગર ઉસકે ચલે તીર કજી.
અહેલે દીલ રબરૂ સીનેકો સીપર રખત હએ,
કબ્કે રફતાર કીયા કૂઓક સબા પરવાઝી,
મુરગે દીલ કત્લ હુવા ફેરભી ચેહ પર રખતા હએ.
સાદીકે ખએરકો કહેતે હએં હો હુશયાર મીયા,
આશકે યાર જો હએ કીસકી ખબર રખતા હએ.

ગજલ દીવાને શાદીક.

મેરા નામ હએ મસ્ત મએં હું સરાબી,
મુલબ્બબ હએ મુજહ પાસ શીશા ગુલાબી.
બનાયા હએ શએદાઇ સાકીને મુજહકો,
દીખાઇ હએ જબસ વોહ ચસ્મે શહાબી.
સમજહતાહું કબ ચેહ કે ઇસલામ કયા હએ,
મએં કુરબાને જાનાંકું કાફીર વહાબી,

હુએ કુરબે નવાઝીશમેં ઝાકીર ચેહ આઝા,
મેરી રગમેં સબ તાર તારે રેબાબી.
ન મએ આતશી હું ન બાદી હું યારા,
ન ખાકી ન આબી હું મીસલે હુબાબી.
શહેર ખએર સાદીક હું પ્યારેકો અપને,
ભલા ચેહ હુવા મએ જો સમજહા શીતાબ.

ગજલ-મસ્ત.

આજ દીલબરકુ ખોઆબમે દેખા,
નુર હકકા હેજાબ મે દેખા.
ખુદ ફનાં હોકે જાતમે મીલનાં,
એ તમાશા હોબાબમે દેખા,
આપકુ શોખત ગેરકુ લેજત,
એ તમાશા કબાબમે દેખા,
બેઠ કર શેર મુલાકકી કરના,
એ તમાશા કેતાબમે દેખા.
એક પેઆલેમે મસત હો જાના,
એ તમાશા શરાબમે દેખા.

જ. લેગ હુમાયુન.

કીસ કીસ તરેહસે શબકુ ખુશામદ તેરી ન કી?
પર તુને બાત ઉસપેભી હમસે ઝરી ન કી.
મેંને તો કીસ ખુશીસે તુમેં દેલ દીઆ, સનમ,
પર યહ કલક હએ, આપને કુછ દેલબરી ન કી.
ફરહાદો કએસ થરગએ સરકુ પટક પટક,
હકમેં કીસીકે એકશકને પુછ બેહતરી નકી.
લાગોંમેં અપની જાન ફીદા બુંમપે કર દીઆ,
તુને તશફકી ઉસપેભી, ઝાલેમ, મેરી નકી.
બતના ગીલ્લા હએ તુમસે મેરા, સુન લો, આંસુઓ,
બસ બોશકે દેલકી શાખકુ તુમને હદી નકી.
કેઆ તાબ બરકમેં ? જો મુકાબેલ હો આહકે,
નાલેકે, મેરે સ્આદને બી હમસરી નકી.
કેસમતકા અપને કીસસે હુમાયુન ગીલ્લાં કરે,
અફસોસ ! મેરે એશકને કુછ રેહેબરી ન કી.

ગજલ લતીફ.

નામ ઉસ દેલબરકા હમ સુમરણ બનાયા ચાહતે હએં,
ઓર અગીઆરોંસે ઉસકા મન ઉઠાયા ચાહતે હએં.
એશકમેં દેલબરકે હમને દેલ બનાયા દાગ દાગ,
સખ્તએ લાલાકા હમ ગુલશન બનાયા ચાહતે હએં.
ખાકે પા ઉસકી ઉઠાકે લાવે અર બાદે સબા,
સોરમએ કાહે તુરસા અંજન બનાયા ચાહતે હએં.
કાસેદા. કેહ બસ સનમકુ ખાક પર મત ધર કદમ,
તેરે કદમોંકે તલે દામન બીછાયા ચાહતે હએં.
આશકે માશુકમેં પરદા ન જા હરગેઝ લતીફ,
અબ સેતમગર ઝાલમસે ચીલવન લગાયા ચાહતે હએં.

ગજલ.

આંખ કીઉં તુને ભલા હમસે મીલાઈ પેઆરે.
ખુજ ગઇ થી સો ફેર અબ આગ લગાઇ પેઆરે.
દોસતી મેરી તેરી યાર નીભાવે અલ્લાહ,
ગરચે બદનામી ઝમાનેમેં ઉડાઇ પેઆરે.
ખાનેએ દેલમેં મેરે ભડકે હએ અબ આતશે એશક,
શીકલ તુને જો નહી અપની દેખાઇ પેઆરે.
મેં સવા તેરે કીસીકુ ભી ન દેખુ હરગેઝ,
સામને અપને હોવે અગર ખોદાઇ પેઆરે.
દેલસે દેખ આખોંસે આંખોકુ મીલા કર મુજસે.
કીસકુ ખુશ આતી હએ અબ તેરી જુદાઇ પેઆરે.
હફત એકલીમકી શાહી નહી ખુશ આતી હએ,
ખુશનુમા હએ તેરે કુચેકી ગદાઈ પેઆરે.
ચેનો આરામ નહી, અકલ ગઈ, હોશ ગયા,
દેલકુ આસકકે નઝર જબસે લગાઇ પેઆરે.

ગજલ નુસરત.

ઝબહ કરડાલા નીગાહે યારને,જુલફ નાગન બનકે આઇ મારને—ઝબહે
કરલીયા કામ ઉસ બુતે તરરારને,કયા કીયા તસબીહને જુન્નારને-ઝબહે
લેલીએ મેરેદીલોજાનો જીગર, બોલી બોલી આપકી ગુફતારને—ઝબહે
હો ગઈ હલચલ કીયામતકા બપા,સર ઉઠાયા ફીતનએ રફતારને-ઝબહે
ઇસકો કહેતે હએં જહાંમે ના મુરીદ,ઉમરભર મુજકો સતાયા યારને-ઝ
આહ લુતફે જીંદગી જાતા રહા, મારડાલા ઇશકકે આજારને——ઝબહે
મારડાલા જુલફે મુશકીકી મુજે,રંજ મોમીનકો દીયા કફફારને—ઝબહે
કામ બીસમીલકે કીએ મીલકર તમામ,તેગને ખંજરને ઓર તલવારને.
કહેતે હએ નુસરત યે સબ અહલે સુખન,કયા સમા બાંધા તેરે અશઆરને

ગજલ.

મંઝા જો આજ હએ પાયા ન પાયા હએ કછુ અયેસા.
ન ઉલ્ફતકા મઝે શીરીં ચખાયા હએ કછુ અયેસા
તેરી ચશ્મોંકે નરગીસમે હુઈ હું મુબતીલા જાલીમ.
ન કાજલ આંખમેં તુને લગાયા હએ કછુ અયેસા.
તસલ્લી તુજસેં યે જો હએ ન હોગી માહેતાબાંમે
ન જલ્વા શમ્સને અબતક દીખાયા હએ કછુ અયેસા.
ન જાનું કોન હુંગી મેં ન હએ માલુમ હું કહાંપે,
હમારા હુસન હમને યે ભુલાયા હએ કછુ અયેસા.
તુંહી આરામ હએ મેરા તુંહી હએ જીંદગી મેરી,
ન આંખોમેં મેરી કોઇ સમાયા હએ કછુ અયેસા.

ગજલ.

મઝા તુમસે ન પાએ દીલ લગાકે,
હમ રૂસ્વા હીએ આશક બતાકે—મઝા
યેહી આશક હએ માશુક દોનુ,
કછુ સોવે મેરે પેહેલુમે આકે—મઝા
હસરેં તો રેગઇ દીલમેં પરીયો,
દીયા ઓસા ન હમકું મુખ ચુરાકે—મઝા
આપતો સોગએ હમકો જગાકે,
છુપા મેહેતાબ હમસેં શર્મ ખાકે—મઝા
ઉલાલા દેગયા સાંકલ લગાકે,
ઇસારા કર ગયા સીટી બજાકે—મઝા

ગજલ.

માંગતા ફુલ પીલાંતા હએ બરાંડી સાકી,
મુજ બલાનેશકું તલછટભી હએ કાફી સાકી.
મસ્ત કયા જાને કીધર દેહર કાબા હગો,
ઉમ્ર સારી તેરી ભઠીમેં ગુજારી સાકી.
બરફ પીલ્વાકે કલેજા મેરા થંડા કરદે,
આબે અંગુરને કયા આગ લગાદી સાકી.
બરકે ચુલ્લુમે જો હો શીશેમેં બાકી સાકી.
હોજે કાશરકી તમન્ના રહી બાકી સાકી.
ઓરતો સબ હસરતેં રોંદકે દીલસે નીકલી,
માંગતા ફુલ પીલતા હએ બરાંડી સાકી.

ગજલ સુરસત.

જાહોત હુએ શોક ઝાહીદ તુમકા જો સેહબાએ લદનકા,
બતાઓ સચ હુવા હુએ શોક દીલકો કીસ ફરગનકા
ચમનમેં શોર બરપા હુએ યે કીસ આશીકકે શેવનકા.
નાશા જો શાખે ગુલ પરથી નહી મુરગાને ગુલશનકા.
નીશાની લેચએ ખુરદફકી હુએ યે અએ કાસીદ,
ચમકકર ઝરરહ દીખલાતા હુએ જીલવા મેહરે રોશનકા.
નહી રોધા જો તુમને કબર મેરીતો યે કાહેકા,
ગવાહી દે રહા હુએ નકશ સાહેબ ખાકે મદફનકા.
નહી રંગે દુઈ રેહતા હુએ સોજે ઇશકે સાદીકમેં
કે યકસા રંગ હો જાતા હુએ તાતશ ઓર આહનકા.
યે સાજ હુએ દોસ્ત નાદાંકા બેહેતર હુએ નહી હોના,
રફીકે દીલહી કર જાતે હુએં આખીર કામ દુશમનકા.
હજારો આશકોંકા કતલ કરતી હુએ *અદા ઉસકી.
કાતીલેજાં હુએ યા રબ ફેરના ઉસ ગુરજકી ચીતવનકા.
વો આઇનેમેં અપની દેખકર તસવીર કેહતે હુએં,
હસીનાને જહામેં કોઇ હોગા આપશે જોબનકા.
બના દેતે હુએં ચશ્મે મસ્ત જાહીદકોભી જાદુસે,
બુરા હોતા હુએ ફંદા સાકીયાને સા મેરી ફનકા.
વો મુજકો કતલ કરકે ગેર કે કહેનેસે દામીન હુએં
પશેમા કરરહા હુએ ઇનકો ધબા ઉનકે દામનકા.

ગજલ મોઅલ્લીફ.

તેરી ચશમે રેહમત ઉધર હો ગઇ,
ખુદાકી ખુદાઇ ઉધર હો ગઈ—તેરી
નીકલ જાએગી તેડહે બડખાહકી,
ફલકકી જો સીધી નજર હો ગઇ—તેરી
નસીબા ન જાગા શબે વસલ હાય
લીપટ કર જો સોએ સહર હો ગઈ—તેરી
તસ્વવરસે રેહતા હુએ વો ચશમમેં
મેરી આંખ કયા ઉસ કદર હો ગઈ—તેરી
કહા તેરી જુલફોં કો મુશકે ખુતન.
ખતા હમસે યે સર બસર હો ગઇ—તેરી
સીતારોકા સદકા દીયા ચાહીએ
ઉનકેં ચાંદકી અબ નજર હો ગઈ—તેરી

યહાં તક મેં જરસે રોયા કે હોતે
 ઝમીને સુખન આજ તર હો ગઈ—તેરી
વો ખુદ ચલકે આએ મેરે ઘર જો આજ
 મેરી આહ કયા પુર અસર હો ગઈ—તેરી
જબ ઉસ ગુલકો ખત હમને લીખા હકીમ
 ઝમીને ચમન નામાબાર હો ગઈ—તેરી

ગજલ મેહસર.

ખતભી હએ જુલ્ફભી હયે ઓર રૂખે પુરનુરભી હયે
મહેભી હએ હાલાભી હયે ઓર શએ દેજુરભી હયે

કામ દીલ યારસે લેના હયે તાલે એસેમે
એ તકલલુફભી હયે તન્હાભી હયે મખમુરભી હયે

વસ્લકા લુત્ફ તો જબ હયે કે તલબે બોસેપર
નાજે ગમઝાભી હયે ઝીડકીભી હયે ચલફુરભી હએ

અએ મસીહા તુનપર ઈસ દીલે વહેશીકા ઈલાઝ
દાગ ખુરદાભી હયે ઝખમીખી હએ રન્જુરભી હએ

ખાતેહા પઢતે ચલો ગુરબતે મ્હેશરપે ઝરા
ઉસસે વાદાભી હેયે કુરસતભીહએ દસ્તુરભી હએ

ગજલ સગાર.

તુમભી હયે અબ ચાહનેવાલે મેરે દીલકે
અલ્લાહેને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકે
આખરતમે ફંસી તેરે લીએ બેઠે બાંદાએ
તુભી તો કભી નાઝ ઉઠાલે મેરે દીલકે
આખીરકો મીટાવંગે મુજે દાગ મોહબ્બત
એકદીન મુમે પટજાએંગે લાલે મેરે દીલકે

રૂક રૂક કેના બાતેં કરો છુરયાં ન લગાવો
અએ જાન અભી ઝખમ હયે આલે મેરે દીલકે
એતાં બહું મએ વસ્લમ ફુરકતસે ઝીયાદા
અનદાઝ હસ દુનયાંસે નીરાલે મેરે દીલકે

આહોકી તરેહ તુમભી નીકલ આવેગે બાહાર
સુનલોગે કીસીરોઝ જો નાલે મેરે દીલકે
બોસે નદીએ સાથલી સોને નહી દેતે
ખુબ આપને અરમાન નીકાલે મેરે દીલકર

બેહે આઈગે સીનેતક અગર અશ્કકી કે કતરે
આલમકો નઝર આઈગે છાલે મેરે દીલકે

નીંદ આએ સીંગર આહે શબે હીજ્રમે કયુંકર
બેરંજ તોટલાતા નહી ટાલે મેરે દીલકે

ગજલ ગાફીલ.

હવે કીસે શઓકે શહાદતને ખીઆલે ગરદન
શમેસાં હવે હમે સર અપના વખાલે ગરદન
તીરા વખ્તીકો મેરી જએસે મીલા હુસ્ને કુબુલ
ખાલે રૂખ્સાર કંહી હએ કંહી ખાલે ગરદન
પરદએ શબમે કોઇનુરે સહર છીપતા હએ
કબ નેહા ઓંદમે હો હુ જમાલે ગરદન
મંએભી દીવાના હું એક સરે રવાકા કુમરી
મુજકો દે મર હો તુઝે તોક વખાલે ગરદન
દસ્તઆરેપ યે જાયઝ હયે અગર અય ગાફીલ
બાંધવ તોક તલાઇકો દીવાલે ગરદન

ગજલ શરર.

મીઠી નીગેહકી આટપે દીલ હએ લગા હુવા
હએ ઇન રસીલી આંખોમે શરબત ભુલા હુવા
કાતીલકો મેરે કત્લસે આયા ન ઇન્ફેઆલ
કુચ ખુન કરકે ઓરભી વો બેબાકા હુવા
યાદ આ ગયા જો શામકો ઉસમેહકા ખતે સબ્ઝ
સીનેકી દાગ અઝ સરે નઓ ફીર હરા હુવા
ઠએરા ન આકે કુલઝમે ફાનીમે આનભર
મીસ્લે હબાબે દમમે મેરા જી ફના હુવા
દો દાલા નકદ જાન શરરને બાકઓલે મીર
શુકરે ખુદા કે હક દે મહોબ્બત અદા હુવા

ગજલ વલી-

દીલ લગા યારશે ઉસ દીલ્લકા છુટાના મુશકીલ
ઇશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સાલાના મુશકીલ.
હુસ્ન હએ દામે બલા જુલ્ફ હએં દો કાલે નાગ
જીસકે તંઇ નાગ ડસા ઉસકા જીલાના મુશકીલ
આતશે ઇશ્કને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ
આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુજાના મુશકીલ
તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ યારે
મકતબે [illegible] તઆલીમ દીલાના મુશકીલ
જો ઉમ[illegible] [illegible]કસે ગુઝરી શો ગનીમત જાનો
શો ગયા [illegible]કમે ફીર ઉસકા જગાના મુશકીલ
રૈઝ મ[illegible] [illegible]લી ઝાહીર ન કીરીશે કરના
હાથશે [illegible] ગયા ઉસકા ફીર આના મુશકીલ

ગઝલ ઝામીન.

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા.
કુછ હુરકી ખ્વાહીશ હએ ન જનહકી તલબ હએ,
મુદતસે મેરી જાન ગીરફતાર હું તેરા,
દુનયામેં જુલીખાંકી સાફત અએ મેરે યુસુફ,
બાઝારે મોહબ્બતમેં ખરીદદાર હું તેરા.
બેહોશ કીયા હએ મુજેહ જલ્વેને તુમ્હારે,
ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
બુલબુલકી તરેહ શોરો ફુગા કરતે હએં બદખ્વાહ,
મએં ખાર નહી યાર મએં ગુલઝાર હું તેરા.
મએં બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું શાકી,
દે જામે મોહબ્બત મુજે ખ્વાર હું તેરા.
અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીસે ખબર લે,
બદનામ હુવા મએં સરે બાઝાર હું તેરા.
કાંટાસા ખટકતા હું રકીબોંકે જીગરમેં,
ગુલહું મએ તેરા બાગકા યા ખારહું તેરા.
ઝામીન તેરી ફુરકતસે લબે જાન હએ પ્યારે,
આ મીલ મેરે ઇસા કે મંગો બીમાર હું તેરા.

ગઝલ.

આકર હમારી ખાકપે કેઅા યાર કર ચલે,
બાણે અદમસે ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે,
સાહે પેઆલા ચાહે સબુ કીજીઓ, કલાલ,
હમ અપની બાક પર તુજે મુખતાર કર ચલે.
બેકે બેઠાએ આપકે કેઆ જીમેં આ ગયા,
મુજસે ગેરફતે દેલકુ ગેરફતાર કર ચલે;
ગુનચેકુ મુસકુરાકે દેલ અફગાર કર ચલે ?
નરગેસકુ આંખ મારકે બીમાર કર ચલે.
એકહી અદામે ખતમ કીઆ સારે નાઝકુ,
દોનો જેહાનમેં ફેતનેકુ બેદાર કર ચલે.
અબ્બારકી તરેહ લીએ યારો દીગર ચલે,
દેલ લે ચલે હએ ઓર ખબરદાર કર ચલે.

ગઝલ એહમદ.

આપ તો ખુબ તરેહદાર હો, સુબહાક અલ્લાહ !
કેઆ મરીઝાંદ હો ! દેલદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ !
આપકે ચેહરએ પુરનુરકી હો કેઆ તારીફ !
આપ તો મતલએ અનવાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કેઆ કહું આપકી બસ જોલ્ફે મુસલસલ મુશકીન !
દામે સદઆહ હુએ, યા માર હો ! સુબહાન અલ્લાહ!
આપકી ઝાતમેં હુએ નુરે તજલ્લી તાબાન,
આપ તો સાહેબે એસરાર હો. શુબહાન અલ્લાહ !
ખમ ન કીજીએ હોવે તુમે દેખતેહી ગોયતે ફલક ?
વાહ ! —કેઆ અબરૂએ ખમદાર હો ! સુબહાન અલ્લાહ!
બએ એઝાજે મહીહાશે અગર ફરમાવો,
મોરદે દેલ આનમેં હોશીઆર હો, સુબહાન અલ્લાહ !
કીજીએ અબ તો કરમ આપ બસ ઈસ એહમદ પર,
આપ હી તો મેરે મુખતાર હો, સુબહાન અલ્લાહ !

ગઝલ ખલીક.

અશક જો ચશમે ખુનફેશાનશે ગીરા,
યા શેતારા કે આસમાનશે ગીરા,
ઉસપે જલબલકે ગુલ કબાબ હુઆ,
રાત બુલબુલ જો આશીઆનશે ગીરા,
શીશએ દેલ તો ચુર હો જાતા,
કોઈ પથર નોહ આસમાનશે ગીરા,
મેંને આંખોંશે લે લીઆ ઉસકુ,
ફુલ જો દસ્તએ બાગબાનશે ગીરા.
હંસ દીઆ યારને જો રાત ખલીક,
ખાકે ઠોકર જો આસતાનશે ગીરા.

ગઝલ તોરાબ.

ઉસ દાનશે ફીર કભી ન હમારી પલક લગી,
આંખોંમેં જબશે યારકી પેઆરી જલક લગી,
યા રબ ! વોહ કેઆ બશર થા કે જીસકી મેસાલમેં,
શેકલે પરી ન સુરતે હુરો મલક લગી.
ઝનાર બાંધ લે અભી, તબબીહ ડાલે તોડ,
ઝાહેદ, અગર તુ હમે વોહ સતર તેલક લગી.
ફીરના હએ ગેરદ ઉસકે, મેરી તરેહ રાત દીન,
તેરી ભી આંખ યારશે કેઆ, અય ફલક લગી.
જમ જાણે તોરાબ તુ યકતા હએ એશક મેં,
ઉસકા શે લો રહે હમે આખર તલક લગી.

ગઝલ મીર

જો ઇસ શોરશે, મીર, રોતા રહેગા,
તો હમસાયા કાહેકુ શોતા રહેગા ?
મેં વોહ રોનેવાલા જેહાનશે અલગ હુ,
જીશે અબર હર સાલ રોતા રહેગા.
મુજે કામ રોનેશે અકસર હુએ, નાશેહ,
તુ કબતક મેરે મોહકુ ધોતા રહેગા ?
બસ, અય ગીરીયહ આંખે, તુજે કેઆ નહીં હુએ,
કે રોરો જેહાનકુ ડુબોતા રહેગા ?
મેરે દલને વોહ નાલા પેદા કીઆ હુએ,
જરસકાહીં અબ હોશ ખોતા રહેગા.
તું યું ગાલીઆં ગેરકુ શોકશે હે,
હમે કુછ કહેગા તો હોતા રહેગા.
બસ, અય મીર, મીઝગાનશે પુછ આંસુઓંકું.
તું કબતકં યહ મોતી પરોતા રહેગા

ગઝલ જુરાત.

જીસ જગે, જાની, નજર આ જા શેતાબી તુ મુંજે,
દેલકી બેતાબી લીએ ફીરતી હુએ અબ હરસુ મુજે;
જુ કીસીકુ જીતેજી ગાડે કોઈ શો વોહ કલક,
ખાનએ તારીકમે તુજ બીન હુએ, અય મેહરૂ, મુજે
વાએ કીસમત ! જીસ જગાશે થા ન ઉઠનેકા ખયાલ,
ખાબમેં ભી અબ નજર આતી નહી વોહ કુ મુજે.
એશકકી તપશે જલે હુએ તારગે જાન શમચસાન,
હુએ તમીજ અગ નબઝ કેઆ દેખે હુએ તું મત છુ મુજે.
તુજ બીન, અય ગુલરૂ, ચમનમેં જાઉં ગર મેં બેદેમાગ,
ગુલશને તશવીરસાં આએ ન ગુલકી બુ મુજે.
કર દીઆ બખતં સીયાહને જો જુદા ઉસ જોલફશે,
અબ પરેશાની લીએ ફીરતી હુએ શેકલે સુ મુજે.
તેરે યહ એશઆર તો મેંને સુને, જુરાત, પર અબ;
આશકાનાલી ગઝલ કોઈ સુના દે મુજે.

ગઝલ દરદ.

મકદુર હગે કબ તેરે વસફોંકી રકમકા ?
હકા ન પૈદાદ હુએ તુ લુહો કલમકા

ઈસ મસનદકે ઈઝતપે કે તુ જલવે નુમા હુએ,
કેઆ તાબ ગુઝર હોવે તઅકુલકે કદમકા,
બસતે હુએ છેરે સાએમેં સબ શેખો બરેહમનુ,
આબાદહી તુજસે હુએ તો ઘર દેરો હરમકા.
અએ ખોફ અગર જીમેં તો હુએ તેરે ગઝબ!,
ઓર દેલમેં ભરોસા હુએ તો હુએ તેરે કરમકા.
માનંદ હુબાબ આંખ તો. અય દરદ, ખુલીથી,
ખેંચા ન પર ઉસ બેહરમેં અરસા કોઇ દમકા.

ગઝલ લાલા.

આતા હુએ ખાબગાહશે પેઆરા ઉઠા હુવા,
ઝુકતા હુવા ખુમારશે, ઓર રસમસા હુવા,
જોલફોંકે બાલ નીંદસે બલખા રહે હુએં બસ,
સંદલ જબીનકા રાતકા કુછ કુછ મીટા હુવા.
મતવાલી આંખેં નીંદશે કુછ કુછ બારેહકી હુઇ,
ચીરા બસંતી સરકે ઉપર લટપટા હુવા.
એક રાત મેં જો આખેરે શબ હોકે બેકરાર,
ચોરોંકી તરેહ ખોફશેતી કાંપતા હુવા,
દેખું તો સબ રકીબ પડે હુએં ઈધર ઉધર,
જોનીકે મોહપે શાલકા પરદા પડા હુવા.
લબશોહીલબ મીલા જો ઉઠાને લગા ઉશી,
ઇતને મેં આંખ ખુલ ગઇ જો રહી મઝા હુવા !
મેનેં કહા કે, જાતા ! યહ લાલા ગોલામ હુએ,
એક બોસા ગર છુપાકે લીઆ તો યહ કેઆ હુવા !

ગઝલ ફેગાન.

પરદએ શબૂલતકા જબ મુજ પાસ લે આતા હુએ ખાબ
દેખ મેરી ચશમે તરકુ રોકે ફીર જાતા હુએં ખ.બ.
ખારે મીઝગાનકે મેરે જબશે હુવા હુએ પાસબાન,
ગેરદ આંખોંકે મેરે આને નહી પાતા હુએ ખાબ.
રાત સુન કર આહકા નાલા, મેરે દેલદારને,
યું કહા, કીઉં ઉસકી આંખોંમેં નહી આતા હુએ ખાબ ?
કોઇ જાકરકે કહે મેરી તરફશે ઉસકે તંઇ
કેઆ હુવા એસા, કે જો મુજકુ નહી આતા હુએ ખાબ !
પહડકે એ મીસરા ફેગાનકા ઉસને કાશેદશે કહા,
યહ વોહ આંખેં હુએ, કે જીસકુ દેખ ઉડ જાતા હુએ ખાબ,

ગઝલ આબરૂ.

તુમારા દેલ અગર હમશે ફીરા હએ,
તો બેહતર હએ, હમારા ભી બોદા હએ.
હમારી કુછ નહી તકસીર, લેકીન,
તુમહીકુ સબ કહેંગે બેવફા અએ.
વોહ અહમક હએ, કહા હએ જીસને તુમસે,
મીલો જીસસે તુમારા દેલ મીલા હએ.
હુવે હો ઇસ કદર બેઝાર હમસે,
કેહો, હમને તુમારા કેઆ કીઆ હએ ?
અબસ બેદેલ કરો મત આબરૂકુ,
મુસાફર હએ, શેકસ્તા હએ, ગદા હએ,

ગઝલ સેરાઝ

તુજ મુખકર દેખકર જગસેતી રૂસવા હુવા ગોલાબ
હએ બેવેકાર તબસે હરેક બાબજા ગોલાબ,
હર બાગબાન ચમનસેતી ગુલદશતા બાંધકર,
લાતા હએ દસ્ત બસ્તેહ તેરેકન સદા ગોલાબ,
બુલબુલ હએ બસકે શેફતએ હોસને ગુલરૂખાન,
કરતા હએ ગથસે ચાક અપસકી કબ ગોલાબ.
કીઉં પાયમાલ આફતે બાદે ખેઝાન ન હો ?
તુજ મુખ આગે ચમનમેં હુવા ખુદનોમા ગોલાબ.
સરદીસે આબે અશકકે ઓર બાદે આહકે,
દાગોંસે ગમકે ગુલશને દેલમેં ખીલા ગોલાબ.
બેવસલ ગુલઓઝાર મુજે આરજુ નહી,
હએ દેલમેં તનહ બકે નીત મુદદઆ ગોલાબ.
સુન રંગો બોએ શએર એરા રશકસે સેરાજ,
પઝમોરદે હો ચમનશે હુવા હએ જુદા ગોલાબ,

ગઝલફીદા

કહીં અપ શોલેરૂ, જાવા નકીજે,
જેગરમેં આગ ભડકાયા નકીજે.
મેં કોશતે તેગે અબરૂકા હું, સાહેબ,
મુજે તલવાર દેખલાયા નકીજે.
યહ કાફેર રેહઝની કરતી હએં આંખેં,
એશારા ઉનકુ ફરમાયા નકીજે,
ખીલાવેગા કોઈ અરસુનકા બીરા,
લીઆ કીજે, વલે ખાયા ન કીજે.
ઝકાતે હુસન બોસે દો ફીદાકુ,
કીસી સાયલકુ જડકાયા ન કીજે.

ગજલ આલમ.

આજેઝ હું તેરે હાથશે, કેઆ કામ કરૂં મેં !
કર ચાક ગીરેબાન તુજે બદનામ કરૂં મેં.
રમ રખતા હુએ, અય તુંદખો, ગો અબ કે તુ મુજશે,
પર દેખ તુ કેસાહી તુજે રામ કરૂં મેં.
હુએ દોરે જેહાનમેં મુજે સબ શેકવા તુજશે,
કીઉં કુછ ગીલ્લએ ગેરદેશે અયામ કરૂં મેં !
હેરાન હું તેરે હેજરમેં કીસ તરેહશે, પીઆરે !
શબ રોઝકુ ઓર સુબેહકે તંઇ શામ કેરૂં મેં.
આવે જો તસરરૂફમેં મેરે મયકદેહ, સાકી,
એકદમમેં ખુમો કે ખુમે ઇનઆમ કરૂં મેં.
મુજકુ શહે આમ કીઆ ઉસ રબને, નકીઉં,
અલ્લાહકા શોકરાનએ એકરામ કરૂં મેં !

ગજલ આરેફ

યહ અશક ચસમોંમે અબ જો રહે, રહે ન રહે,
હોબાબ બેહરમેં કોઇ દમ રહે, રહે ન રહે.
તુ અપને શેવએ જારે જફાસે મત ગુઝરે,
તેરી બલાશે મેરા દમ રહે, રહે ન રહે.
કમરકુ હોતા હુએ હર માહમે કમાલો જવાલ.
તેરેભી હોસનકા આલમ રહે, રહે ન રહે.
અરક હુએ મોહપે તેરે ખુશનુમા, સનમ, લેકીન,
હમેશ ગુલપે યહ શબનમ રહે, રહે ન રહે.
શેતાબ આકે તેરી દીદ હુક મયસર હો,
યહ દમ લબોપે હુએ અબ થમ રહે, રહે ન રહે.
જો વસલમેં હો જુદાઇ તો કેઆં કરે આસેફ,
યહ એતફાકકી બાહમ રહે, રહે ન રહે.

ગજલ હેદરી.

બાગે મેહફલમેં તરે કલતો અજબ ધુમ રહી,
રાહ ન પઇ કહીં, બાદે સબા ધુમ રહી.
મોતીઆ ઓર ચંબેલી, ગુલે નસરીનો ગુલાબ,
કેતકી મસત હો ડાલીપે સદા જુમ રહી.
પાનતો કતલ હુએ યારકે લબશે મીલકર,
બેકલેજેથી હીન બર કફેપા ચુમ રહી.
કાફી આઠી ન થા કેઆ કરે પર હેદરી ખાક,
અકલ પ બેકી તરેહ અપને નહીં ધુમ રહી.

ગજલ કમર.

હઝાર બાર જો હમ-ચાહસે બોલાતે થે,
તો કીસ ગરૂરશે તુમ એક બાર આતે થે!
અબા તોશરતે વશ્લ હોચુકી અદા બસ કર,
ઇસી ભરોસેપે તુમ દોસતી નીભાતે થે.
ઝરા તો યદ કરો જાન વકત વોહ કેવા થાં
ગલેમેં હાથ થા, ઓર મોંહશે મોહ મીલાતે થે.
અય લબશકર વોહ અજબ દીન થે, જો ભુલે હમે નહીં,
તુમારે મોંહશે જો હમ ગાલીઆંભી ખાતે થે.
અગરચે રૂઠકે જાતે થે ફીરભી હમ તુમકુ.
ગલેશે અપને લગાકર બહોત મનાતે થે.
હરેક તેગે શેતમ હમકુ ફુલ કી થી છડી,
અય ગુલબદન. તેરે કેવા કેવા જફા ઉઠાતે થે!

ગજલ.

સાકી, બખોદા. આજ પીઆ જામ કીસીને!
બદનામ કીઆ મુજકુ સરેશામ કીસીને!
કેવા બાત કરૂં! કીસશે કહું હાલે દેલ અપના!
પાયા નહીં ઉસ હાલકા અનજામ કીસીને.
કેવાં કામ કીઆ, આમ કીઆ એશકને.
નાહક કીઆ ઇસ એશકકુ બદનામ કીસીને,
રૂસવાં મુજે હરજા કીઆ ગર વાએદે બેલાફી,!
કેવા ખુબ દીઆ હમકુ યહ એલઝામ કીસીને
આતી હએ મયસર નજક અબ વસલકે અઇઆમ,
ફીરહે ચાહે લીએ શાદીકે પેગામ કીસીને?

ગજલ વલી.

જીસસે લેઝત હએ સજનકે દીદકી,
ઉસકુ ખુમત્કતી હએ સુબહે ઇંદકી
મુખકે ઉપર ઝુલફ, અય દરીઆએ હુસન,
મોજ હએ યહ ચમમએ ખુરશેદકી.
દેલ મેરા મોતી હો તુજ બાંલેમેં જા,
કાનમેં કેહેતા હએ બાતેં ભેદકી.
તુજ દેહનકુ દેખકર બોલા વલી,
યહ કલી હએ શેનચએ કુમેદકી

ગજલ યકીન

જનઝીરયેં બાલોંકે હુસ જાનેકું કેઆ કરીએ
કેઆ કામ કીઆ દેલને; દીવાનેકુ કેઆ કહીએ ?
આશક જો રહે જલતા માશુકકે કામ આવે,
કેઆ લોતર હુએ જલ જાના, પરવાનેકુ કેઆ કહીએ ?
દેલ છોડ ગયા હમકુ, દેલબરશે તવકા કેઆ ?
અપનેકુ કીઆ યહ કુછ, બેગાનેકુ કેઆ કહીએ ?
તેહકીકકુ ઝાલેમને ટુક કામ ન ફરમાયા,
ફરહાદકે ઇસ નાહક મરજાનેકુ કેઆ કહીએ ?
સબજેમેં યકીન આહુવો કેઆ હુરશે ફેરતેં હુએં,
ફીરદોસ ન કહીએ, તો વેરાનેકુ કેઆ કહીએ.

ગજલ

આજ ગુલશનમે કોણ આયા હુએ,
જીસકા હંસનાં ગુલોંકુ ભાયા હુએ ?
દે ગુલાબીશે જામકુ, સાકી
મેંહ બરસતા હુએ, અબર છાયા હુએ.
ખતકે પહડતે હી કતલકી ઠેહરી,
કાશેદ અછ્છા જવાબ લાયા હુએ.
અછ્છા હુંગા ન મેં તબીબોંશે,
યારે, મુજપર પરીકા સાયા હુએ.

ગજલ આજેઝ.

અરક જબ ઉસ પરીકે ચેહરએ પુર નુરશે ટપકે,
બેજલ હો ગુલશે શબનમ જું લોહુ નાસુરશે ટપકે,
મેરે આંખોશે ખુની અશક યું ગીરતે હુએં ખલબોંપર,
લોહુ સુલીકે ઉપર જું સરે મનસુરશે ટપકે.
અગર કેફી સુખન મેરા નેહાલે તાકકુ પોંહચે,
સુરાહી શાખ બન જાવે શરાબ અંગુરશે ટપકે.
અગર ઊસ જુલફ મુશક આમેઝમેં ચીનીમેં બાલ આવે.
અજબ નહી અતરે અંબર કાસએ ફગફુરશે ટપકે.
કરૂં ફરીયાદ રોરો યારકુ જબ યાદકર આજેઝ
દમ ઇસરાફીલકા લોહુ હો બુગે સુરશે ટપકે.

ગઝલ દેલબર.

ચાકે દામન કીએ જાનાં તેરે દીવાનોને,
કેદખાને કીએ આબાદ પરેશાનોને.
નીમ બીસમેલ યહ તરપતે મુજે દેખાયા કાતેલ,
શોર આલમમેં કીઆ લે તેરે બજાનોને.

જલપે ઉસ કાકુલે મુશકીનકે શમે તારમે આ.
દેલ દીએ જોલકે પરેશાનકે પરેશાનોને.
ફખર ઈન ખાકકે પુતલોંકુ ન હો. કીઉંકે ભલા.
ઢુંઢ યહ આલમે બાલામેં ભી ઈનસાનોને.
મેરે દેલદારપે દે ખબર શાપે મએરાજકી રાત,
ગશ કીએ હુરો પરી કુદરીઓ ગુલમાનોને.

ગઝલ મીરઝા

એક ફકત મૈંહી ચાહને વાલા તેરા
જીસને પેદા કીયા વો ખુદભી હૈ શદા તેરા
હલક પે મેરે છુરી ફેર કે વો યુ બોલે
અબ તો દેખેંગે તડપનેકા તમાશા તેરા
ઝખમ પર મેરે નમક છીડકા બજાએ પાની
અબતો ઠંડા હુવા કાતીલ એ કલેજા તેરા
કીયા આખોંને સીતમ જબો પડી ઉસપે નીગાહ
નામ બદનામ હુવા ખલકમે મેરા તેરા
ઉમ્ર ભર સીજદેસે સરકોના ઉઠાવુંગા કભી
હાત લગ જાયે અગર નકશે કદમ તેરા
યે હૈ ઉમીદ શબો રોઝ દીલે મીરઝાકી
નઝઆકે વકત ઝબાં પર રેહ કલામ

ગઝલ કાદરીઆ

અયે મેરે ખાજા પીયારે લે ખબર
દીનો દુનયા કે સહારે લે ખબર
હો રહા હું ઇશક મે તેરે અસીર
અયે મેરે પ્યારે કે પ્યારે લે ખબર
દો જહાં મે બાદશાહી હે તેરી
ગોસ આઝમકે દુલારે લે ખબર
અર્શસે ફીરશ તક તેરી હયે ધુમ
અયે મોહમ્મદ કે પ્યારે લે ખબર
સબ મલાયક હુરો ગીલમાં યું કહે
અયે બની હાશમ કે પ્યારે લે ખબર
અપને હાથોંસે પીલાદો મએ સુરૂર
સાકીએ કૌસરકે પ્યારે લે ખબર
આ પડા દર પર તેરે કાદર મીયાં
ખ્વાજા ઉસમાં કે પ્યારે લે ખબર

ગઝલ—કાફી

દીલ જાનસે ફીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમે આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા
બદનામ હોં રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી દીલપર લગી હુએ કારી,
જખ્મી મ અે હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેકા હુએરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
સીબ્લીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુપીલે ચડ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકા જીદા કરકે હમ કુએ ઇઝની પડકે,
મુજરીમ મએ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો
આરા ચલ હુએ સરપર પહોચા મએ દરપે મરકર
ખલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન. બોલો.

ગઝલ કેસ

જાકે ગુલઝારસે સૈયાદ ફીરાયા ઉલટા,
ક્યા નસીબા હયે તેરા બુલબુલે શયેદા ઉલટા
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીબાસ,
કે વો જામા હયેકે જીસ્કા નહીં સીધા ઉલટા.
આલીયાં આપહી હો આપહી હો જાઓ ખફા,
જાકે ગઓરોસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસ્ને જો સુના ઇશ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે ફીરા આકે મસીહા ઉલટા.
યાદ આયા જો મુઝેભ કુએ સનમ હશરકે દીન,
દરે ફીરદોસ તલક જાકે ફીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે ભાર ખફા હોતા હુએ,
રહમકી જા ઉસે આ જાતા હયે ગુલટા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હજારો શયદા.
પરદા મહમીલકા જો રખ્તી કભી લયેલા ઉલટા.

ગઝલ બેગમ

જાન તેરે ગમમે હીદી અબતો જો કુછ હો સો હો
શોખીન એ હમનેભીકી અબ તો જો કુછ હો સો હો
ગેરોંસે ડરતા હયે કયા કુયેમે ઉસકે તુજા
કહેતા હયે મુઝસે યેજી અબતો જો કુછ હો સો હો

રૂઠેગા હમસે મુ અગસ્તેરેસે ફ્રોડેગે સર
અની હયે દીલમે યેહી અબતો જો કુછ હો સો હો
શીકવા હમે લબપર તેરે રોઝો શબ અયે દીલ મેરે
હોંટાંકો અપને તુસી અબતો જો કુછ હો સો હો
યાં હયે તુ ખુશ મેરી જાં દમ મેરે લબપર હયે યહાં
કહે આયે ઉસ્સે કોઇ અબતો જો કુછ હો સો હો
સાકીભી હયે મીનાભી આતી હયે ફસલ
બાદાભી હયે મીનાભી હયે ઓર ગુલકીભી આતી હયે ફસલ
ગેરાંસે મીલા હયે તો કુબુત અયે મેરી જા
લાયેંગી ઝીદસે તેરી અબ તો જો કુચ હો સો હો
જેસે એન્જામાશ વૈસેહી દીલ હયે મેરા
ચીરેંગે સીનેકોભી અબ તો જો કુચ હો સો હો
મીલનેમે ખુબાંકી ઝે ગમ કોઇ બચતા હયેજી
સરપર એ જો યુંહી અબ તો જો કુછ હો સો હો

લાવણી

મેરા માહલેકા એક તું હયે તેરા તુહ નુર અંયા હરસુ હએ
તુહી કાલીબ તુહી જાં હએ તુહી રીન તુહી ઇમાં હયે
તુહી એદ હયે તુહી કુરાં હયે તેરી દોનો જહાંમે શાં હયે
ઇજાદ ખલાયેક તુ હયે ઓર સબપર ફાયક તુ હયે
ઇસ્મે ફરક નહી સરે મુહયે—મેરે.

ગજલ મુનીસ

દીન ફીરે પસ્સે બહારીકે હયે આનેવાલે
કહેદો હુશીઆર રહે દસ્તકે જાનેવાલે
સીતમ ઓર જઓર સહે દીલને હમારે કયા કયા
તુમ સલામત રહો આશકકે જલાનેવાલે
પેચ પર પેચ લગેંગે તો બીગડ જાયેગા
હાત રોકે રહો અયે બાલ બનાનેવાલે
સીતમ હયે દીદે ઓ દાનીસ્તા ઇધર તો દેખો
કઓન હો ગએરસે તુમ આંખ લડાનેવાલે
ઈત્ના ઠયેરાવ કે જબતક મેરા કાતીલ આએ
કહેદો જલદી ન કરે લાશ ઉઠાને વાલે
સાફ કહેતેં હયે મેરી કબરપે આનેવાલે
ખાક હો જાતે હયે યું દીલકે લગાનેવાલે
ગયેર બડકાએં અગર ઉસ્કો અજબ કયા મુનીસ
આગ પાનીમે લગાતે હયે લગાને વાલે

ઠુમરી.

કંહી દેખા હએ યારો મેરા સનમ મેરા સનમ દીલ જાન સનમ—કંહી
મેરે સનમકી યેહ હયે નીશાની, કાલી કાલી ઝુલ્ફ ઓર ગોરાબદન—કંહી
મેરે સનમકી ક્યા હયે નશાની. ગડિકી ટોપી ઉડાવે પતંગ—કંહી.

ઘુમટા.

ઓ બીરજ બસીયા બારે— રસીયાં રોકો ન મોરી ડગરીયાં
માઇ બાપકી હું બેટીરે દુલહારી હાથ છોડ ન રસીયા—ઓ
જબસે પડી મીરહાકે મંએ પાલે કોઇ દોઇ ભરાવે ગગરીયાં.
તેલા લગાઓ ફુલેલા લગાયે ઓડે મસાલેકી ટોપીયા—ઓ.
કાલી કાલી ઝુલ્ફોમે છુઆ મેરા લલચાયે તકતકમારેનજરાય—ઓ

ભયેરવી.

ઝુમત આવે શામ મતવાલા
એક હાથમે પરેમકી બોતલ દુજે હાથમે પીઆલા—ઝુમત
દેખો દેખો સખી કહી લીપટ જાએ
ટુટ નજાએ મોરી મોતીઅનકી માલા—ઝુમત

દાદરા-

ગોરી તેરે નયનોને જાદુસે મારા
જાદુકી પુરીયા પડ પડ મારી ક્યા કરે બેદ બીચાર—ગોરી.
બડી બડી અંખીયામે કજરા સોહાવે આશકસા ફીરતા દીવાના-ગો

ઠુમટા.

હું બેટકી સરીયા તરીયા હું રસીયા સુખમે રહું મેં નગરીયા
હમરે શહેરકી ફુવડ હયે નારી લાખલ રૂપીયા બીગડીયા—હું.
ઢીલ મીલ પનીઆ પીંહી ન જાને ટંમડી પસારે સજનીઆ.
હમ રે શહેરકી સુઘડ હએ નારી ચુની ભુતીમે ગુજરીયા
પીસુ ઓર કુટુ પકાઉ ઓર ખીલાઉંદો દો ભરલાઉ ગગરીયાં,

દાદરા ભયરવી.

દોનો દસ્તોમે મેહદી લગાલે પરી નાગનસી ચોટી કમર પડી—દોનો
આજા જાની આજા પીઆરે તેરે લીએ મયેં ચમનસે ખડી—નાગન

બરવાફરહત.

બાંકી રંગેલી છબેલી માલનીઆ દેખી હયે હમને નીરાલી યાર—
બેલાભી બેચે ચંબેલીભી બેચે બેચે જોબનવાકી ડાલી યાર
ગોરે ગોરે હાથેમે કંગન કાનોમે ફુલોંકી બાલી યાર
નયનોમે સએનોમે જાદુ હયે ફરહત હાટોંપે પાનોકી લાલી યાર
ઝુમ ઝુમજાતી જોબન વાકી માતી ઘુમ ઘુમદેણી હયે ગાલીકીયારજાં

હોરી મકસુદ

રબ ખેલત પીયારે મોહમ્મદસે અબ કયસી રંગેલી હોરી તે—રબ.

અંતરા.

નુર ઝહુરકા રંગ બનાયો વહેદત કએસર ગોરી
લાઈલાહકી ભર પીચકારી ઈલ્લલાહ રંગોરી—રબ.

અવ્વલ મા ખલ્ક અલ્લાહનુરી ખીલઅત હકને દીઓરી
સર મઓલાકકી પગ બીરાજે સુખ સુમકે લાલ કીયોરી.

હસ્નોહુસેન નએન અન્જનાદે મુખ નુર અબીર મલોકી—રબ
નાદે અલીકીકકર ઝુલફીકાર દી આર્શપર ઘુમ મચોરી

સલ્લે અલા ગાવત હયે હુરે ભરભર કુમકુમ દોરી—રબ.
દી જીબરીલ કંહી મીકાઈલ કબમા દફદકી જોરી

કહે મકસુદ હબીબે ખુદ. હયે નોશા આજ બનોરી
અક મલતો લકુમ નઝર લેકર કાસીદ મકસુદ તીસોરી—રબ

મેહદીતુરાબ.

લાલ હયે નેકી લે આવ મેહદી અરેલાલ બનેકી લે આવ મેહદી

અંતરા

પોર પોર નયા રંગ પહેના તાપર ઓર રચાઓ મેંહદી—લાલ
ઉંગલી પકડ કંહી પોંહોચા ન પકડો ઓર સે સારી લગાઓ મેહેદી
બનકે રંગીલે છબીલેકે આગે સુનકે તોરાબકી ગાઓ મેંહેદી.

સેહેરા—ધુન—દેસ.

મેરે બનેકા આજ ખુંદકે લાઈ—સહેરા ભારી માલન
બેલા ચંબેલી જોઈ મોગરા નીચે ગુલાબ
ઓર ઉપર ચંપા કેતગી નરગીસ હરગુન ગુંધા જાઉં તેને બલ
હારી માલન—લાઈ

શાહેના

દેખો બનેકો મુબારક બાકી—દેખો બનેકો મુબારક બાકી

અતરા

બનીકો સલોના બાયા બનડા ચાલ સોહાની ચલત હયે બનડી, કામન
બાયા બનડા—દેખો.

આખ ઉઠાંકે દેખત નાહી લાજ ભારી શરમાયા બનડા
કયું ન કહે સુસરારકે સારે હયે શરમેલા લજાયા બનડા—દેખો.
સરજ સારીકી ખાએકી ગોરી રસભરી રસકું રસાયા બનડા
કુસતો બનીને કીયા હયે ટોના બીન દેખે જો લુભાયા બનડા—દે.
દેખ તુરાબ દોઆસે તેરી કયેસા ભલા બન આયા બનડા—દેખો.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

મુજે બાગો ચમનસે વો લેકે ચલા, મુજે ભાતી હય કોઇ હવાઈ નહીં.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હય કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઇ નહી

ચોક—૧

મે તો મુલકે આદમકો તો જાને લગા, મુજે દેતા હય દીલબીર રજાઈ નહી
ઉસકે હીજરમેં મારા પડા હું મીઆં, મેરી આથી હય અબત્તક કજાઇ નહી
જોકે વાર લગા હય જીગરપે મેરે, એસા વાર કોઇ તો લગાઈ નહી
મેરા ધ્યાન સનમસે હય મીઆં, મુજે દુનીઆકી ભાતી મજાઇ નહી
જોકે આનો અદા હય સનમકી મેરે એસી કીસકી આનો અદાઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગ હયં કંઈ, મીલતી હય ઉસકી તો દવા નહી.

ચોક—૨

તું તો શાહે જહાં તુજે દેખું કહાં, તેરા મીલતા હય મુજકો પતાઈ નહી.
જરા દીદ તો તેરા દીખાદે મુને, બીન તેરેતો મુજકો સફાઇ નહીં
તુને તેગે નીવાસે જો મારા જીસે, વો તો આશક હરગીજ બચા નહી.
જોકે દાગ જીગરપે રહા હય મેરે, એસા રનજ કોઇતો રહાઈ નહીં.
મેને રનજો અનલકુ સહા હય તેરે, એસા રનજ કોઇતો સહાઈ નહી
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહીં.

ચોક—૩

જરાં આકે ગલેસે લગાદે મુજે, મેંને તેરી કરી કુછ ખતાઇ નહી.
તેરે કુચેમેં કદમ રખા હય મીઆં, મેમા કદમતો પીછે હટાઈ નહી.
દીન રેન મુજે અબ ચેન કાં, બીન તેરેતો આતી ઘટાઇ નહી
મેરે માહલકા તુંજે પાઉં કહા, મુંજે દેતા હય કોઇ બતાઇ નહી.
મેરા હાલમેં કીબકું સુનાઉં સનમ, બીન તેરેતો મેરા ગવાઇ નહીં.
મેરે સીનેમે જખમ લગે હય કઈ, મીલતી હય ઉસકીતો દવાઇ નહી.

ચોક—૪

કહે દાસ અમર ઓ મેરા સનમ, મેંતો હરગીજ તુજસે ખફાઈ નહી.
અરે રાજી ખુશીસે બુલાલે મુજે, મેંતો કરતાહું જોરો જફાઈ નહી.
અપના ગાનેકા તુમ મોકુફ કરોં આગે ગાનેમેં તુમકો નફાઈ નહી,
યે હુસેનકે છંદ સદા હયં નએ, મેરે છબદપે કીબને કહાઇ નહી.
તીસતે લબકેતો જીસને શહીદ કીએ, એસી કોઇતો કોમોં દગઇ નહી.
મેરે સીનેમેં જખમ લગે હયં કંઇ, મીલતી હય ઉસકી તો દવાઈ નહી.

ખયાલ બહેરે તવીલ.

તીસને લબકોતો પાની મીલાઈ નહીં, સુકા પ્યાસા હય યારો શહેરકા ગલા
કરબલાકી ઝમીંપે વો ઇબને અલી, અબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક

શાહ ઘોડેપર જબ અસવાર હુવા, જાકે કુરીઓમેં યે પુકાર હુવા
જરા દેખો ઇધરકું નજરતો કરો, શ.હા લડનેકો તો તૈયાર હુવા
જબ હોને લગા વાં શોરો સીતમ, ઓર રનમેંતો એસા ગુબાર હુવા
કોઈ તેગો તબરશે તો મારા ગયા, કોઇ શાહપે આકે નીસા હુવા.
સબ બીબીઆં રોકે યે કહેને લગી, મેરે તીસને દહનપે કીયા આઇ બલા
કરબલાકી ઝમીપે વો ઇબને અલી, જબ તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક—૨

દીન તીનકે પીઆસે શહીદ હુવે. જરા કતરા ન પીનેકો પાની દીયા
અરે આગે બયાં મેં કરૂં તો કહાં, ઉને કોમેં જફાનેતો ઘેર લીઆ
હાય જેનબો કુલસમ કહેને લગી, મેરે બોસને દહનમે તો ઘુંટ લીઆ
કહે બાલી સકીના અએ કોમે જફા, મેરે બાબા કો નાહક હએ કત્લ કીયા
મેરે બાબાકી લાશ બતાવો મુજે. મેરે બાબાકો હેં હા ચુમુંડી ગલા
કરબલાકી ઝમીપે વોઇબને અલિ જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા

ચોક-૩

સર પીટકે બાનુ યે કહેને લગી, યે હોતા હએ કએસા શોરો સીતમ
મેરે બચ્ચેકુ તુમને યતીમ કીએ, જરા ખાજા ન કુરીઓ તુમને રહમ.
યેતો ખાસે નબીકે નવાસે મીઆં, ઉસકે સરકોતો તુમને કીઆ લો કલમ
જરા ખોફ ખુદાસે ડરોતો સહી, કયું કરતા હોઇતના જોરો જુલમ
જબ હલકપર ઉસકે ખંજર ચલા, ઉસકા લાશો ઝમીંપે જા તલમલા
કરબલાકી ઝ ીંપે વો ઇબને અલી, જબકે તૈયાર હોકે ઓ રનકો ચલા.

ચોક-૪

કહે દાસ અમર મેં કરૂં કયા ઝીકર મેરી આગે જબામેં તો તાબ નહી
કહે લાલ યે મનનુ સુનોતો સહી હુએ એએસ ન હોગે જનાબ નહી.
બલા આગે બયાં મેં લીખું તો કહાં મરે આગેતો કોઇ કીતાબ નહીં
યે હુસેનકે છંદ સદા હએ નએ મેરે છંના મીલતા જવાબ નહી.
કરબલામેં તો હોના શહીદ મુજે યે મેરી તો હરદમ ઓહી હએ સંલા
કરબાકી ઝમીંપે વો ઇબને અલી જબકે તઇયાર હોકે ઓ રનકો ચાલ.

ખયાલ.—૧

મસ્તક હવે મસ્તીમેં સનમકી લીશા નામ મસ્તાનેતે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા તેખાનેમેં.

ચોક—૨

વો મેરે મહેબુબને મુજકો ભરકે જામ પીલાયા હએ
દીલ મેરા મસ્તાના હુવા ઓર ઉસીસે દીલ લગાયા હએ
દરદોગમ સબ ભુલ ગયા ઓર હુવા ઉસીકા સાયા હએ
જીસને પીયા મતીકા પીયાલા વોહી મસ્ત કહેલાયા હએ
નામે ખુદાપે રખદે ભરોસા કયું ભટકે તું જમાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૩

કોઈ તો કહેતા પીપીકે પીયાલે કહેતે હમ દીવાને હએ
કઈ એકતો મસતીમેં મસત હય કહતે હમ મસતાને હએ
ખતરા જરા ના મીલા લો ઉસકો કરતે ખાલી બહાને હએ
જીસને લબાલબ પીએ હએ પીઆલે વોહી ઉસે પેછાને હએ
ક્યું ભુલા ફીરતા હએ મજા ઉસીસે હએ દીલકુ લગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૪

કોઇ મુજે પતા હએ યારો પડ પડકે કીતાબમેં
ઔર કોઇ પાતા હએ મુજે પીપીકે ઉસકી શરાબમેં
જીસને પીયા શરાબકો ઉસકી શરાબમેં
ગુનેહ ઔર તકસીર ઉસકી કબ વો લીખતા હીસાબમે.
બાતોપર તુ ખ્યાલ કર મેરે ક્યાં ફાયદા સમજાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેરા મેખાનેમે

ચોક—૫

જીસને પીવાલા પીયા અધુરા વો દુનયામેં રહા ખરાબ
ગુનેહગાર વો હુવા હએ રબકા ઔર રબસે ઉસકો અજાબ
દુરગા દાકોરદાસ અમરને બનાકે તેરા કહા જવાબ
સુનકે ખીઆલ અબદુલહુસેનકા દુશમનકુ હુવા જુલાબ
બે તાલા બે સુરા બે ઢંગા મજા નહી કુચ ગાનેમે
ભરકે જામ એક મીલા મુકદદર ખુલા મેરા મેખાનેમે

ગઝલે ગોયા

ન અજલ આઇ ન વો યાર આયા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા
નતો વસ્લ હુવા ન વીસાલ હુવા યેભ ન હુવા વોભી ન હુવા.
દર રબકો શોક થા નશતરકા મુશતાક ગલા થા ખંજરકા
લેકીન ન મીટા યે મુકદરકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા.
તાસીર ન હો જબ ઇનમેં જરા રોએ તો કયા તડપે તો કયા
બીજલી ન ગીરી દુઆં ઉઠા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા.
મેં નજઅમેં થા ભુલવા ન સકા કોઈ મુજકો વાં પહોંચા ન સકા
વો આ ન સકા મેં જા ન સકા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા
જાહેદને તવાફ હરમકા કીયા હીંદુને બુતકો સીજદા કીયા
નકામા વો હું મુજસે ગોયા યેભી ન હુવા વોભી ન હુવા

ગઝલ તમન્ના

દીલમેં વહશતકા તકાઝા હય મચલ જાનેદો.
ઝબત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાનેદો
મએ કશીં ખુબ કરો તોબાકી જલદી કયા હએ,
હસરતે દીલકી મેરી જાન નીકલ જાનેદો
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલદી ઈતની,
ઠયેરો ઠયેરો ઝરા કાતીલકો સંભલ જાનેદો.
હસરતો યાસ તમબા તુમે વહશતકી
ભીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો.
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમેં લાખોં,
હૌસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાનેદો

ગઝલ આમીન

વો જો હમસે તુમસે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
વોહી યાને વાયદા નેબાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.
વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશતર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સબ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયયે વો મઝેહ મઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રૂઠના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કભી બયેઠે સબમે જો રૂબરૂ તો ઇશાં તોંહયે ગુફતગુ,
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
કભી હમને તુમસેભી ચાહથી કભી હમસે નીબહાથી,
કભી હમભી તુમભીથે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જીસે આપ ગીનતેથે આશના જીસે આપ કહેતેથે આવરા,
મંએ વહી હું મોમેને મુબતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

અજી સાહેબ નતીજા મીલ જાયેગા—તર્જ.

તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે યાર હયે મેલા માહીમકા,
ચલો ચલેગે સએર કરેંગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા,
હયે ખુબ રૂશનાઇ માહીમકે ઉરસમે,
હરએક દુકાન સજાઇ માહીમકે ઉરસમે
કીસમતસે રસાઇ માહીમકે ઉરસમે
સુરતકી હએ મીઠાઈ માહીમકે ઉરસમે
રેલ યા વીકટોરીઆમે ચલેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા

મેરે ગમકા તરી સુનીએ રીસાના-તર્જ.

કોઈ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા.
યેકકો બીગાડા યેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
કરકે ઝીયારત ફાતહા પડકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
કોઈ ગીરદી બનાયા છત ન પાયા—યે રંગ લાયા મેલા
પીકે શરાબ તાડી ઝાઈ ફીરતે મચાતે ધુંમ,
કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે ગગમુમ.
સુબ્હે હોશમેં આના તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
ય કંહી મુજરા સુનનેકો જા બયેઠે હો સરસાર,
રંડીકો નશેમે દેકે દુપે નાંદા આખીર કાર.
પાસ પઇસા ન પાયા રોટી નખાયા યે રંગ લાયા—મેલા
આયા ઓરસ માહીમકા હુવા હજુમ આ લમકા—આયા
સજે સજાએ દુકાન કાબીલ અસરકે હયે હઝાર
કંહી બરફી સુતરફીયા અજબ મઝેદારકા હયેપાર—આ,
વીલાયતી સામાનકી દુકાના પર હયે તાઝાબાહાર.
હયે અજબ સુનઅતદાર ગુલો અશજાર કલી અસમાર,
કંહી પે મુજરા કરતી બએઠી કોઇ પરી દેખસાર
બએઠે સુનતે હએ ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારહી ખ્વાર,
કંહી ચાહ ટોરનોંમે સુરગ બીરયાની મઝેદાર
અતે ઝાહીદ મંઅ મારતે લાચા ભજીએ પરમાર—આયા
કંહી માલેને કંહી તંબોલન કર બએઠી સીગાર,
ખાને આતે હયે બીસયાર બીડે તૈયાર મસાલેદાર—આયા,
કંહી જુઆરી બીઠ ઘરોંમે ખેલાતે હંએ જુગાર.
કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
ફાતહા પડને જાતે હોંગે હઝારમે દો ચાર
બાકી સબ અપને કાર કરને એકબારજાતે હુશીયાર—આયા

ગજલ વાહેદઅલી.

કરકે તનહા મુજે, આય દોસ્તો, ગુલફામ ગયા,
સમ અલમ સોંપ ગયા, તાકતો આરામ ગયા
જાને મન ! જાને મન ! જાને મન ! જાને મન !—૧
કેઆ ઉસસે ખતમેં લીખુ કેઆ મેં જબાની બોલું ?
કાસેદા અબતક ન ફીરા લેકે વોહ પેગાંમ ગયા—
વાયદા કરકર જો ગયા શબકુ ન આયા હરગેઝ,
ઇનતેઝારીમેં તેરી મુજકુ સુબહો શામ ગયા-
કબ ખુશ આતા હએ મુજે બાગો બહારો ગુલશન ?
ગુલતો સબ ખાર હુવે, જીસકા ગુલઅંદામ ગયા-
જેસમે બાગેરકુ મેરે દેખકે કેહતે હએ તબીબ,
ઝીંદગી ઉસકી કહાં, જીસકા દેલ આરામ ગયા ?

ઝેકર વાહેદઅલી કર રબકી બીસાવેગા વોહી,
હામમેં રખકે મુને વોહ બુતે ખુદકામ ગયા—
રોના યશમોંકફહરંગેઝ ન સુબહો શામ ગયા—

ગજલ મરહૈન.

મેં મુનતેઝરે જવલએ જલદાર ખુડા હું.
મસાફી તરેહ તાલબે દીદાર ખડા હું,
એક દીન ગેરે બાલીનપે ન આયા તો શમયરૂ,
પરવાને સેફત જલનેકું તઇઆર ખડા હું
ગર તેગ લગાતા તો લગા જલદ, અય કાતેલ,
મેં એક મોહબતકા ગીરફતાર ખડા હું.
બેનકદ રવાન બારસરે બાઝાર ખડા હું,
મેં નાઝકા ખુબોકે ખરીદાર ખડા હું.
મેહફલમેં તેરે ગો કે નહી મુજકુ રસાઇ,
હેરતઝદેકુ લેકીન પસે દીવાર ખડા હું.
ગર મોલના હો તો મોલ લે, મેરે જીસે બની હે,
વલ્લાહ કે ઇસ જીનેસે બેઝાર ખડા હું
મા દેરસે મતલબ, ન ગરઝ કઆબેસે મરહુન,
મેં બસ નીશએ એશકમેં સરશાર ખડા હું

ગજલ તરકી

હુએ અજબ બેઝત શેકારઅફકન તેરે તીરોંકે બીચ,
જીસકા ચરચા હો રહાહે સારે નખચીરોં કે બીચ
કલ જો દેખી શીકલે મજનુન હમને તસવીરોં બીચ.
એક ણુશાત ઓસતખાન થા લાખો જંજીરોંકે બીચ.
ખુનકે કતરોંકા આલમ તુ મેરે અશકો મં દેખ,
લાલકે ટુકડે ચમકતે હુએ પરે હીરોંકે બીચ.
ખુશખુલો, તુમકું મુબારક હો એ ગુલગશતે ચમન,
નાલેઓ ગુલ, કાન કીજે ઝેકરે દેલગીરોંકે બીચ
આગે દીલ હોતાથા બેકલ ઉસકા મેરી આહસે,
આ ગીઆ કેઆ ફરક અબ આહોંકી તાસીરોં કે
બર મુરકકેમે ખેંચી હો ઉસ મસીહાકી શબી,
જાન પર જાદે મુશવવર સારી તસવીરોંકે બીચ.
વે ખુમારી આખરે હુવે બાલોંમેં યું,
જીસ તરેહ દોમસત જકરે હુવે જંજીરોંકે બીચ
કાસેદા કેઆ ખત લીખું મેં ઉસકું ફેરતે શોકશી,
ફુટ હો જાતા હે મતલબ મુજસે તહરીરોંકે બીચ.
શોફતેગો ઉસ યારકી કેઆ ધાત હુએ !
સારી મેહફલકું લગા સેતાહુએ તકરીરોંકે બીચ.
ઓર તો સુરત તરકી કોઇ બખશેશકી નહી,
હા મગર બાએસ હો એ તકસીર તકસીરોંકે બીચ

તમામ શુદ.